

Növekedés Krisztusban

Az isteni vádolelem tapasztalata a
varázslással, mágiával és démonokkal szemben

A Biblia a kárvetkezők ellen vezeti
be a démonok és a bűnösök bukását: "Én a kárgyá pedig
ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az Ésten alkotott. Ezt kárdelte
az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem
ehettek?" (1Máz 3:1 - 9. ford.).

Az animista
kultúrák csoportok, mint például a Páipua és Guinea lakói, károsságesen
elfogadják a fenti tételét, hiszen számos legendájuk szól arról, hogy
kárlak hogyan kávesztik meg a nőket. Továbbá, bizonytalanok vannak
arra, hogy a szellemek bármely nekik tetsző alakot magukra állíthatnak.

János nyilván
Máz 3. fejezet első kárvetkezők felett említett versére gondolva mondja Sőtör, hogy "Én... az ősi kárgyá, akit kárdágnak
Sőtörnek
hívnak..." (Jel 12:9 - 9. ford.). A Biblia ugyanakkor nem cászletezi,
hogy Sőtör vajon egy elegendő beszédbe állva a kárgyán keresztül, mint
ahogy az kárdágnak esetében olvassuk Mk 5:9-ben, vagy hogy egyszerűen alakot
véltva, kárgyának állcazta magát.

Mindazonáltal
sokat megtudhatunk a démonokról és a szellemekről 1Máz 3. fejezete alapján. A
tételben Sőtör a kárgyát használja fel mádiának, hogy beszédet
kezdőnyezzen állva. A mádi pont beillet az egzotikus állatok otthonnak
számba-tá álldenkertbe. A kárgyá gyányárú jelenség volt - nem az a visszatás-tá,
hidegvárú császármaiszá, akitől olyan sokan irtáznak manapság. Ha Sőtör egy randa
démont használta volna mádiaként, állva fejvesztve menekült volna.

Áldesanyám
abban a hitben nőtt fel, hogy hatalmas szellemek uralják a falut és a kárvetkezők
kárlak helyszá-neit. Ezek a szellemek bizonyos sziklakban, tereblyes fáiban,
meleg forrásokban, zátonyban, barlangban vagy egyb helyen lakoztak. Anyámat
arra nevelték, hogy soha se kárel-tse meg ezeket a helyeket, hacsak nem
olyasvalakinek a káretében, akinek kapcsolata volt ezekkel a szellemekkel.

Szabadságját
egász letében gázsa kártáttte a gonosz szellemektől álllelem. Az apja, aki
egybként nagy varázslás volt, nap mint nap ráolvasásokkal tartotta tájvol
családját ezeket a szellemeket.

Anyáimnak volt

egy nagybátyja, aki szintén varázslás volt. Egyszer elmesélte, hogy a nagybátyja hogyan reagált Sőtén az angyalai kiűzetéséről szóló bibliai történetre, amelyről az első ízben hozzánk érkező adventista misszionáriusok szóltak. A hallottak után az öreg varázslás ezt mondta a falubelieknek: "Él gaz, amit a fehér ember mond. Sok mennyből kitesztett szellemet láttam én magam is. Szép férfi és női szellemek; hosszú, egyenes a hajuk. Naplementekor vagy holdfényes éjszakákon gyakran látom őket énekelni a felfüggesztettük." "

Sőtén olyan

modumokat használ fel, amelyek megfelelnek az adott népi kulturális közigazgatás tudatlanságainak.

Á

A misszionáriusok hozzáállása

Amikor kifelé

misszionáriusok értek partot nélkül, sokuk nem volt tisztában világnézettel, ennél fogva nem értették, és nem tartották tiszteletben, hogy mi felénk a szellemtől. A szellemvilág számára olyan valóságos része a világnak, mint a Nap, a Hold, a csillagok, a hegyek és a tenger. A misszionáriusok azt hajtogatták: "Ne higgyetek a szellemvilágban és a varázslatokban. Csak illúziók, nem valóságosak. Isten erősebb az érdeklődés." "

Pedig a varázslás nagyon is valóságos, és erről a Biblia is bizonyítást tesz (2Mózes 7:8-13). A mi kultúránkban az emberek jól ismerik azt az erőt, amely az egyiptomiak botját kigyávjá viltotta. Nem szabad kigányolnunk az emberek varázslatokba és szellemekbe vetett hitét. Amikor felmértük babonás közönségnek tudjuk be, az emberek hálom előrelátható módon fognak erre reagálni. Először is, elvesztik bizalmukat abban, hogy képesek vagyunk őket megérteni és segítséggé lenni. Másodsor, nem lesz bizalmuk ahhoz sem, hogy megosszák velünk a szellemtől való felmért, melynek következtében mi sem ismerjük meg világnézettüket. Ennek következtében szolgálhatunk nem fogadják szorongató körülményekre. Harmadszor pedig, csak felületesen fogadják elfogadni a tanainkat, de soha nem szembesítik azokat saját világnézettükkel és legbensőbb hitükkel. Jelenlétükben jól lehet Istent fogadják tisztelni és megfelelő módon fognak nyilatkozni, de teljes mértékben a szellemekhez fognak fordulni.

Sőtén vallomása

Járóknak

egy komoly leleplező vallomást tesz a démonok és gonosz lelkek vezetője,

mághozz; Isten Ős egy sereg angyal előtt (Já³b 1:6). A vallomás; kő rőszböl Ájll:
 â€žNem te vetted-Ő kő rő rő l őt magát, hájzát Ős
 mindenŐt, a mije van? Keze munkáját megáldottad, marhájja igen elszaporodott e
 főldén" (10. vers).

Sájtán ezzel

elismerte, hogy sem ő, sem gonosz lőgiő nem tudnak ájthatolni Isten vődelmőn,
 amellyel kő rő rő l vette Já³bot, csalájdját Ős javait. Milyen jelentősőge van e
 vallomásnak rájnk nőzve? Ez a beismerő azt jelenti, hogy sem varázslő, sem
 őrdőgi pap, sem boszorkányok, sem ájtkok, sem Sájtán megannyi eszkőze nem tud
 ájthatolni Isten vődelmőn, amellyel kő rő rő l vesz bennőnk.

Já³b kő rő nyvőnek

második fejezetőben arrő olvasunk, hogy Isten eltővolő-totta e vődelmet, Ős
 hogy ennek kő rő vetkezőben Sájtán főjldalmas csapőkat mőrt ráj tetőtől talpig. A
 varázslő valőban okozhat betegsőget, mivel Sájtán ájll a hájttőben.

Já³b tő rő tőnete

nekem nagy segőtsőget jelent a varázslőjssal Ős a dőmonokkal szemben. Elősző r
 is, megtanultam belőle, hogy Isten vődelmi vonala ájthatolhatatlan a gonosz
 lelkek szőmőjra. Mőszodszor azt, hogy ha nem vagyok Isten vődő őžtakarősbő
 akkor kő rő nyő prődőjja lehetek Sájtánnak, ahogy Já³b gyermekei Ős tulajdona is
 zsőkmőnyővő lett, amikor a vődelem megszűnt kő rő rő l őtte. Harmadszor, megtanultam
 azt, hogy Sájtán kő sz őjlni, csakhogy alőjtmassza hazugsőgait. Nem csoda, hogy
 Já³zus ezt mondta rőla: â€žEmbergyilkos volt
 kezdőtől fogva, Ős nem ájllt meg az igazsőgban, mert nincs benne igazsőg.
 Amikor a hazugsőgot szőlja, a magájőbő sző, mert hazug, Ős a hazugsőg atyja"
 (Jn 8:44 - őj prot. ford.).

Á

Sájtán legyőzőtt ellensőg

Ahol Őn lakom,

sok korcs jájra az utcőkat Ős gyakran egymősbő marnak, viaskodnak. Sokszor
 lőttam mőj, amint a legyőzőtt fől behőzott farokkal Ős vonyő-tva iszkol
 veresőgőnek sző-nhelyőrő. Ez a kőp jut eszembe minden alkalommal, amikor az
 őszővetsőgben arrő olvasok, hogy Já³zus szembe szőjllt az embereket megszőjllő gonosz
 lelkekkel. A gadarai őrdőngő tő rő tőnetőben a gonosz lelkek nagy szőmbeli
 főlőnyel voltak Já³zussal szemben. Reakciőjuk azonban semmiben sem kő l őnbőzőtt
 egy bevont farkő, legyőzőtt kutyájő tő, hiszen Já³zus lőjtőjn őžhangosan felkiőjtott: Mi kő ző m hozzáj, Já³zus a
 magassőgos Isten Fia?

Az Istenre kő nyszerő-telek, ne győttőj engem!" (Mk 5:7 - őj prot. ford.).

A dőmoni lőgiő

arra hasznőta fel az őrdőngőst, hogy megfőlemlő-tse a kő rő nyező falvakat, mivel őž...senki sem tudta megfőkezni" (
 vers). Já³zus felbukkanősakor azonban a lőgiő riadt meg. Olyannyira ájtőjra őket
 a főlelem, hogy kő rő nyő rő gve kő rő tő, ne győttőj engem!

Pál Róm

8:31-32-ben írott intése igen hasznos a démonokkal és szellemekkel szemben: "Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kármáste, hanem mindnyájukért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk vele egyétt mindent?" (Őj prot. ford.).

Á

Matupit Darius